

Search an article...

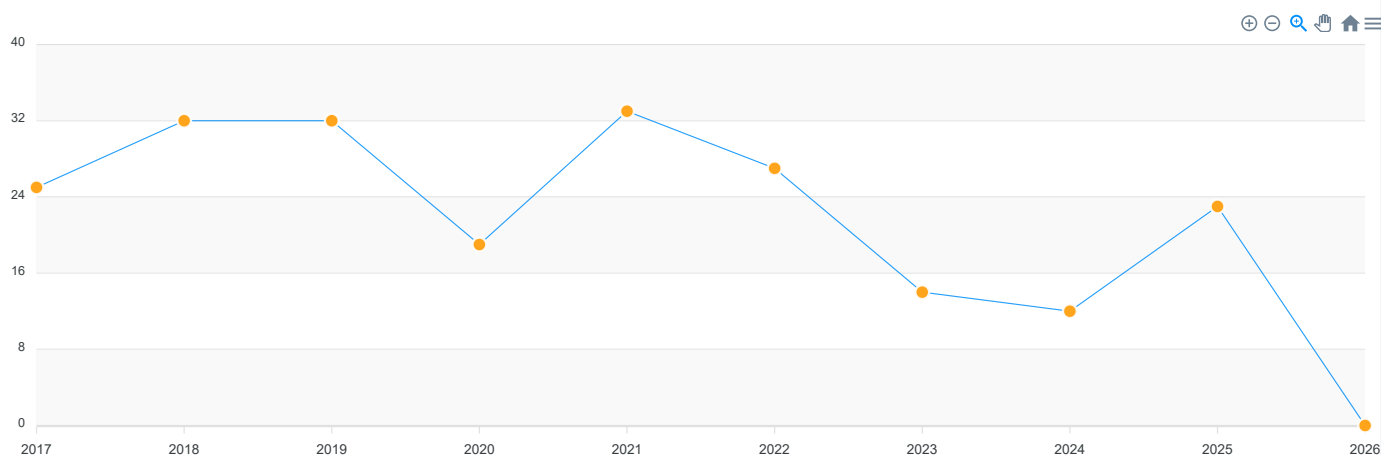

TH

Name (English):	Research and Development Journal Suan Sunandha Rajabhat University
Name (Local):	วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
Status:	Active
Editor-in-Chief:	รศ. ดร.รณมา จันทรสา
Abbreviation (English):	irdssru
Abbreviation (Local):	-
pISSN:	-
eISSN:	2697-634X
Issues/Year:	2
Address:	สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เลขที่ 1 ถนนอยู่กองนอก แขวงจวฬพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
Website:	https://so05.tci-thaijo.org/index.php/irdssru
Email:	irdjournal@ssru.ac.th
Publisher (English):	Institute for Research and Development, Suan Sunandha Rajabhat University
Publisher (Local):	สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
TCI Tier:	1
Top Levels:	Social Sciences
Subject Area:	Social Sciences
Sub-Subject Area:	-
Note:	- Formerly known as pISSN: 2229-2802 - An online-only Journal
TCI Tier History:	Tier 1: From 01 Jan 2026 to 31 Dec 2029
	Tier 2: From 01 Jan 2025 to 31 Dec 2025
	Tier 2: From 01 Jan 2022 to 31 Dec 2024
	Show More

Publications in last 10 years

TCI Thailand

TCI History

This website uses cookies to enhance the user experience. Please accept the terms and conditions. ([read our policy](#))

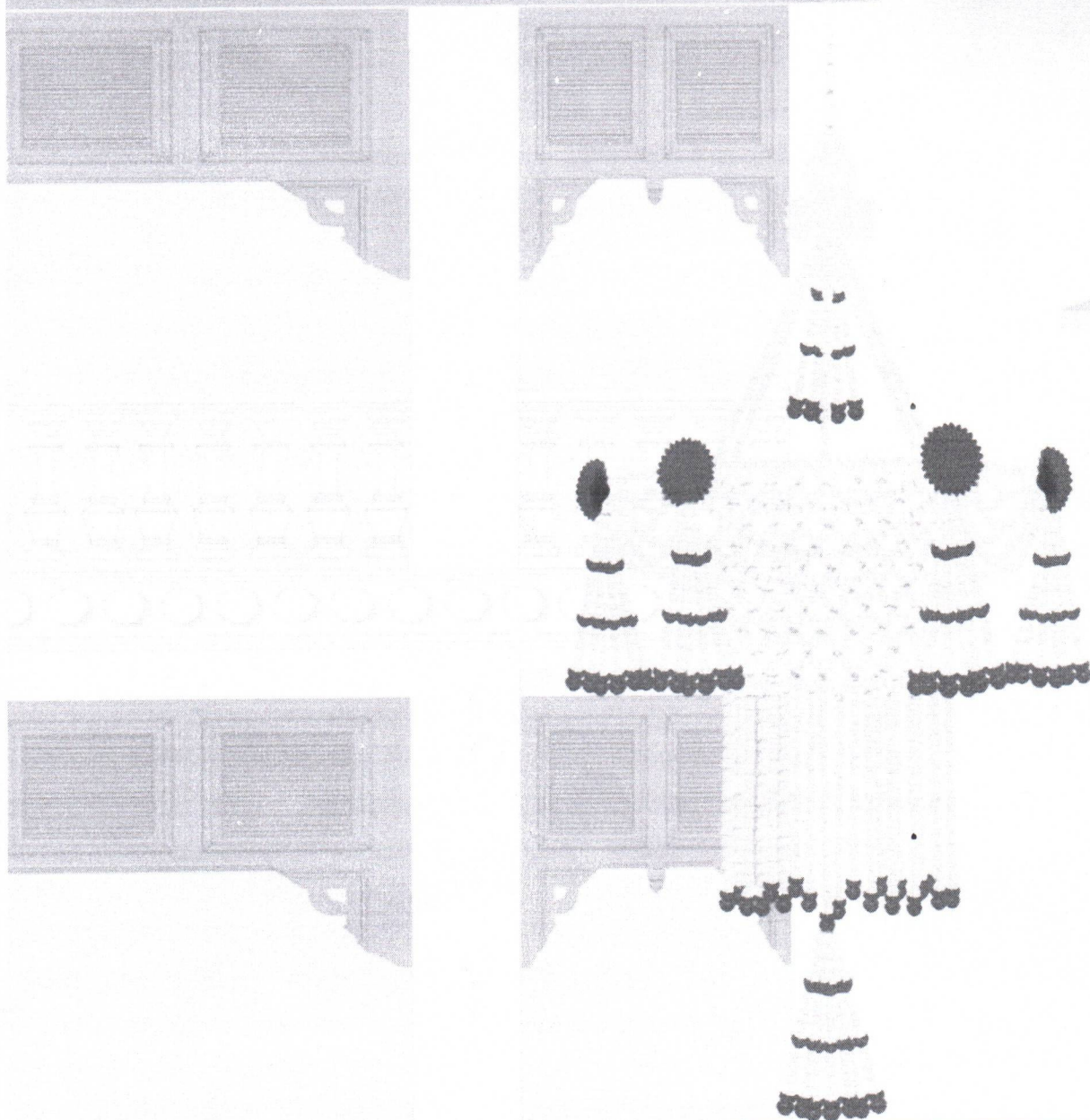
Accept

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Research and Development journal Suan Sunandha Rajabhat University

ปีที่ 18 เล่ม 1

มกราคม-มิถุนายน 2569

ISSN: 2697-634X (Online)

<https://so05.tci-thaijo.org/index.php/irdssru>

กองบรรณาธิการ

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.ชุตินาฏณ์ ศรีวิบูลย์

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.รจนา จันทราสา

รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.สักรินทร์ อยู่ผ่อง
รองศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา วิริยะเวชกุล
รองศาสตราจารย์ ดร.วรกมล วิเศษศรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ ขุนพล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณิชฎิกานต์ ปิ่นจโร
อาจารย์ ดร.พิศิษฐ์ ชำนาญนา
อาจารย์ ดร.ทัศนีย์ เงินสุข
ผู้ช่วยศาสตราจารย์มรกต วรชัยรุ่งเรือง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณยศ กุลพานิช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒน์ พลอยศรี
อาจารย์อติทยา บัวศรี
อาจารย์ ดร.ดวงใจ ลัมศักดิ์ศรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
มหาวิทยาลัยทักษิณ
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

กองการจัดการ

นางสาวพรทิพย์ เรืองปราษฎ์
นางสาวสรวงสุดา ทรัพย์เจริญ
นางสาวชุติมา อีร์สุวรรณ
นายอนุพันธ์ สุทธิมาร
นายภาณุพงศ์ ภูมิรินทร์
นายทัตพงศ์ เรืองปราษฎ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

กำหนดการเผยแพร่

ปีละ 2 ฉบับ มกราคม-มิถุนายน และ กรกฎาคม-ธันวาคม

เจ้าของวารสาร

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
สำนักงานสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เลขที่ ๑ ถนนอุททองนอก แขวงดุสิต
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300 โทรศัพท์ 0-2160-1344-46 เว็บไซต์ www.ird.ssru.ac.th

พิมพ์ที่

<https://so05.tci-thaijo.org/index.php/irdssru> เลขประจำวารสาร ISSN: 2697-634X (Online)

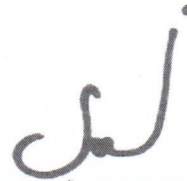
ออกแบบปกโดย

รองศาสตราจารย์ ดร.รจนา จันทราสา

บทบรรณาธิการ

วารสารวิจัยและพัฒนาฉบับนี้ ประจำปีที่ 18 ฉบับที่ 1 ประจำเดือน มกราคม-มิถุนายน 2569 มีบทความวิจัย เพื่อวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งทางวิชาการ และเพื่อเผยแพร่ผลงานอันเป็น ประโยชน์ ในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ และการพัฒนานโยบายสำคัญของสังคม ชุมชน และประเทศชาติ ในวารสารเล่มนี้ มีบทความทั้งหมด 11 บทความ ตามสาขาที่สอดคล้องกับเขตเขตวารสาร ด้านศึกษาศาสตร์ กองบรรณาธิการ วารสารวิจัยและพัฒนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าวารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่านทุกท่าน และขอขอบคุณ ที่ท่านผู้อ่านได้ให้ความสนใจติดตามวารสารของเราอย่างต่อเนื่อง หากท่านมีความประสงค์ตีพิมพ์บทความ สามารถอ่านข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/irdssru> โทรศัพท์ 02-160-1344-46 อีเมล irdjournal@ssru.ac.th

รองศาสตราจารย์ ดร.รจนา จันทราสา
บรรณาธิการวารสาร

สารบัญ

รายการ	หน้า
กองบรรณาธิการ	A
บทบรรณาธิการ	C
สารบัญ	D
A Systematic Review of AI-Enhanced Learning in Science Classrooms	1
Chanoknad Lomkate ¹ Chukiart Phuaphuang ² Thanakit Sangjam ³	
Patcharapon Chaimung ⁴ Prasart Nuangchalerm ^{5*}	
A Comparative Study of Neutral-Tone (轻声) Words in Chinese Textbooks and the Standard Chinese Dictionary	15
Arunothai Boonchom	
การศึกษาเปรียบเทียบคำเสียงเบา (轻声) ในหนังสือเรียนภาษาจีนกับพจนานุกรมจีนมาตรฐาน	
อรุณทัย บุญชม	
The Effects of A Guidance Activities Package Using The Inductive Teaching Method to Develop The Growth Mindset of Grade 8 Students at Nakhonsawan School in Nakhon Sawan Province	29
Nipa Kumjon ^{1*} Jirasuk Suksawat ²	
ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้วิธีการสอนแบบอุปนัย	
เพื่อพัฒนาการรอบความคิดแบบเติบโตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	
โรงเรียนนครสวรรค์ ในจังหวัดนครสวรรค์	
นิภา กำจร ^{1*} จิระสุข สุขสวัสดิ์ ²	
A Study of Pronunciation Problems of Words with the 'ér' Sound (儿化韵) in Mandarin Chinese among students majoring in Business Chinese at the Faculty of Arts, Dhurakij Pundit University	43
Naphon Mounngam	
การศึกษาปัญหาการออกเสียงคำที่ผสมกับเสียงเออร์ “ér” (儿化韵) ในภาษาจีนกลางของ	
นักศึกษาหลักสูตรภาษาจีนธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	
ณพล ม่วงงาม	

Using a Hybrid Plug-in Learning Model in the New Normal Era of Learning

131

Chaiwat Jewpanich^{1*} Satien Janpla² Butsirin Jewpanich³

การใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบไฮบริดปลั๊กอิน ในยุควิถีใหม่ของการเรียนรู้

ชัยวัฒน์ จิวพานิชย์^{1*} เสถียร จันทร์ปลา² บุตรศิริินทร์ จิวพานิชย์³

**The Development of Literary Achievement on the Literature “Hen Kae Look”
for Mathayom 3 Students Through Podcast Creation Combined with the Think-
Pair-Share Method**

144

Sunaree Feepakproe¹ Thitirat Kasetiam² Pichit Kaewsuriwong³

การสร้างพอดคาสต์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์วรรณคดี บทละคร
พูด เรื่องเห็นแก่ลูก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สุนารี ฝิปากเพราะ^{1*} ฐิติรัตน์ เกษตรเอี่ยม² พิชิต แก้วสุริวงษ์³

The Development of Literary Achievement on the Literature “Hen Kae Look” for Mathayom 3 Students Through Podcast Creation Combined with the Think-Pair-Share Method

Sunaree Feepakproe¹ Thitirat Kasetiam² Pichit Kaewsuriwong³

^{1,2} Faculty of Education, Phetchabun Rajabhat University

³ Nong Phai School under the Royal Patronage of His Holiness the Supreme Patriarch

Abstract

The purposes of this research were the following: 1) To develop podcasts integrated with the Think-Pair-Share method to meet the efficiency criterion of 80/80; 2) to compare students' literary achievement on the literature “Hen Kae Look” before and after the implementation of learning management using podcasts integrated with the Think-Pair-Share method; and 3) To study the satisfaction of Mathayom 3 students toward learning management using podcasts integrated with the Think-Pair-Share method. The sample consisted of 20 Mathayom 3/1 students at Nong Phai School under the Royal Patronage of His Holiness the Supreme Patriarch, Phetchabun Province, obtained through cluster random sampling, using the classroom as the unit of sampling. The research design employed was a One-Group Pretest-Posttest Design. The research instruments included a 6-episode literature podcast series, lesson plans, a 30-item multiple-choice achievement test, and a 20-item satisfaction rating scale. Data were analyzed using mean, standard deviation, a dependent samples t-test, and the E1/E2 efficiency formula.

The research findings revealed that: The efficiency of the podcasts combined with the Think-Pair-Share method was 98.58/84.17, which was higher than the established 80/80 criterion. The students' post-test literary achievement scores ($\bar{x}$ = 25.25) were significantly higher than their pre-test scores ($\bar{x}$ = 10.30) at the .05 level of statistical significance. The overall satisfaction of students toward the learning management was at the highest level ($\bar{x}$ = 4.94, *S.D.* = 0.23). This research demonstrates that integrating digital media through podcast creation with the Think-Pair-Share active learning technique can effectively enhance students' literary achievement and promote positive attitudes toward learning.

Keywords: Podcast, The Literature “Hen Kae Look”, Think-Pair-Share

How to cite

Feepakproe, S., Kasetiam, T., & Kaewsuriwong, P. (2026). The Development of Literary Achievement on the Literature “Hen Kae Look” for Mathayom 3 students Through Podcast Creation Combined with the Think-Pair-Share Method. *Research and Development Journal Suan Sunandha Rajabhat University*, 18(1), 144–158. Retrieved from <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/irdssru/article/view/285820> (In Thai)

การสร้างพหุศาสตร์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ วรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สุนารี ฝักปากเพราะ^{1*} ฐิติรัตน์ เกษตรเอี่ยม² พิชิต แก้วสุริวงษ์³

^{1,2} คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย

³ โรงเรียนหนองไผ่ในพระสังฆราชูปถัมภ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างพหุศาสตร์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิดให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง เห็นแก่ลูก ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้พหุศาสตร์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด และ 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้พหุศาสตร์ ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองไผ่ในพระสังฆราชูปถัมภ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง (One-Group Pretest Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย พหุศาสตร์วรรณคดี 6 ตอน แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดปรนัย จำนวน 30 ข้อ และแบบประเมินความพึงพอใจ 20 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระต่อกัน (Dependent samples t-test) และการหาประสิทธิภาพ (E1/E2)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของพหุศาสตร์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด มีค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 98.58/84.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยพหุศาสตร์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ($\bar{X}$ = 25.25) สูงวก่าก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 10.30) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดในทุกด้าน ($\bar{X}$ = 4.94, $S.D.$ = 0.23) ซึ่งงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า การบูรณาการพหุศาสตร์ซึ่งเป็นสื่อดิจิทัลเข้ากับเทคนิคการเรียนรู้เชิงรุก สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านวรรณคดีของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้

คำสำคัญ: พหุศาสตร์, บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก, วิธีการแลกเปลี่ยนความคิด

บทนำ

วรรณคดี ถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญาและมรดกอันล้ำค่าของชาติไทย เป็นเอกลักษณ์สำคัญที่สามารถสะท้อนภาพชีวิต วิถีสังคม วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีที่สืบทอดกันมาอย่างยาวนานตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน วรรณคดีเป็นผลงานสร้างสรรค์ที่กลั่นกรองจากความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ โดยกวีมีกสอดแทรกแนวคิด คติ และปรัชญาชีวิตอันมีคุณค่าไว้ในเนื้อหา ซึ่งก่อให้เกิดการจินตนาการ การรับรู้ถึงความเพลิดเพลิน และการซาบซึ้งในความงามทางวรรณศิลป์แก่ผู้อ่าน คุณค่าของวรรณคดีจึงไม่ได้จำกัดอยู่เพียงด้านภาษาเท่านั้น แต่ยักรวมถึงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ แนวคิดทางสังคม และศีลธรรมที่ช่วยกล่อมเกลาจิตใจมนุษย์ให้รู้จักความดี

และความเป็นจริงของชีวิต สอดคล้องกับ สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์ (Jedsadawiroj, 2019) ที่กล่าวว่า วรรณคดีที่ถูกกำหนดให้เรียนในหลักสูตรนั้นล้วนเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่ถูกเลือกสรรมาอย่างดี มีความไพเราะ และเหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในสิ่งที่บรรพบุรุษสร้างขึ้น และสามารถนำประโยชน์จากวรรณคดีไปประยุกต์ใช้ในการพูด การเขียน และการศึกษาค้นคว้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education, 2008) เล็งเห็นถึงความสำคัญเชิงคุณค่านี้ จึงได้กำหนดให้การเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมเป็นสาระการเรียนรู้ที่สำคัญในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมีเป้าหมายหลักให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารและการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ เป้าหมายสำคัญประการหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีไทย คือ การมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งในอรรถรสของถ้อยคำและความงดงามของภาษาที่กวีได้สรรสร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทัศนคติที่ดีและมีความสุขในการอ่านวรรณคดีอย่างยั่งยืน รวมทั้งสามารถวิเคราะห์วรรณคดีเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก ซึ่งเป็นบทประพันธ์ที่สะท้อนปัญหาครอบครัว การเสียสละ และความรักอันบริสุทธิ์ของพ่อ ถือเป็นเนื้อหาหลักที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำเป็นต้องศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการตีความและการวิเคราะห์ตัวละครอย่างลึกซึ้ง ซึ่งพันธกิจสำคัญของการสอนวรรณคดีไทย คือการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ได้รับประโยชน์และคุณค่าจากวรรณคดีอย่างสูงสุด ดวงมน จิตรจำนงค์ (Chitchamnong, 2025)

อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนการสอนวรรณคดีไทยในสถานศึกษาปัจจุบันยังคงประสบปัญหาที่ท้าทายหลายประการ จากการสอบถาม นางอำภา คำเสม ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ครูโรงเรียนหนองไผ่ในพระสังฆราชูปถัมภ์ พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญของวรรณคดีไทย ผู้เรียนไม่มีความสนใจที่อยากจะเรียน เห็นว่าวรรณคดีเป็นเรื่องเพ้อฝัน ไกลตัว และผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบอ่านหนังสือ จึงเป็นเหตุให้ผู้เรียนไม่เข้าใจในเนื้อหา ส่วนปัญหาด้านผู้สอนพบว่า วิธีการสอนของผู้สอนมักใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยายมากเกินไป ยังไม่สามารถดึงดูดความสนใจผู้เรียน และขาดความกระตือรือร้นในการสอน ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายและขาดแรงจูงใจในการเรียน อีกทั้งผู้สอนบางคนขาดการค้นคว้าและไม่พยายามหาเทคนิคการสอนแบบใหม่ ทำให้ขาดการเชื่อมโยงความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง การใช้สื่อการเรียนรู้นั้นไม่หลากหลาย ไม่น่าสนใจ ทำให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการเรียนการสอนวรรณคดีไทยในโรงเรียน ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกวรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก มาเป็นเนื้อหาหลักในการพัฒนาเนื่องจากเป็นวรรณคดีที่มีความโดดเด่นในด้านบทสนทนาที่กระชับและสมจริงตามลักษณะของบทละครพูดเนื้อหามีความทันสมัยสอดคล้องกับปัญหาสังคมและสถาบันครอบครัวในปัจจุบัน ทำให้ง่ายต่อการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ชีวิตของผู้เรียน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นความสนใจและทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของวรรณคดีได้ชัดเจนยิ่งขึ้นผ่านการฟังและการวิเคราะห์ร่วมกัน

จากปัญหาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนไม่เห็นคุณค่าหรือความสำคัญของการเรียนวรรณคดีไทย ซึ่งเกิดจากหลายปัจจัย หากผู้สอนละเลยการแก้ปัญหา ปล่อยให้วรรณคดีเป็นเรื่องที่เรียนรู้อยากและไกลตัวผู้เรียน ในที่สุดวรรณคดีก็จะเป็นเสมือนโบราณวัตถุที่เก็บรักษาไว้ เพื่อเป็นสื่อแสดงความเจริญรุ่งเรืองของวัฒนธรรมทางภาษาในอดีต แต่ไม่ได้รับการอ่านด้วยใจรักอย่างซาบซึ้งและจริงจัง กิ่งกาญจน์ บุณสินวัฒกุล (Buranasinvattanukul, 2017) การแก้ปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องใช้การจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างเป็นเหตุเป็นผล ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่หลักของผู้สอนที่จะต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ต้องทำให้ผู้เรียนเห็นถึง

คุณค่าของการเรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเรียน อีกทั้งสร้างแรงจูงใจและความผูกพันในการเรียนให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นประสบผลสำเร็จมากที่สุด พรทิพย์ ศิริสมบุญเวช (Sirisomboonvej, 2004) ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีในอดีตจนถึงปัจจุบันแสดงให้เห็นว่าควรมีการพัฒนาการเรียนการสอนวรรณคดีไทยให้ดียิ่งขึ้น โดยผู้ที่ช่วยพัฒนาการเรียนการสอนได้ดีที่สุดก็คือผู้สอน เพราะผู้สอนจะอยู่ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุดและเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับปัญหาทุก ๆ ด้าน และการที่ผู้เรียนจะบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนได้นั้นต้องขึ้นอยู่กับเทคนิคการสอนและการจัดกระบวนการเรียนรู้ของผู้สอน ณิชมรัช ชูชัยมงคล (Chuchaimongcon, 2014) จากปัญหาดังกล่าวจึงเป็นหน้าที่สำคัญของผู้สอนที่จะต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้เรียนในยุคดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ฝึกการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการใช้เหตุผล การพัฒนาการเรียนการสอนจำเป็นต้องอาศัยเทคนิคและนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อสร้างความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการเรียนรู้ บทบาทของครูจึงเปลี่ยนไปเป็นการบูรณาการและอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ คิดวิเคราะห์ และประเมินความก้าวหน้าของตนเอง เพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในอนาคต

ดังนั้น การนำเทคโนโลยีและวิธีการเรียนรู้เชิงรุกเข้ามาใช้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการแก้ปัญหาผู้เรียนขาดความสนใจและครูผู้สอนยังใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยายเป็นหลัก เนื่องจากพฤติกรรมของผู้เรียนในปัจจุบันให้ความสนใจกับการใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือกระตุ้นการเรียนรู้ (ICT Literacy) เพื่อเปลี่ยนบทบาทผู้เรียนจากผู้รับสารเพียงอย่างเดียวมาเป็นผู้สร้างความหมายด้วยตนเอง (Active Learner) พอดคาสต์ จึงเป็นสื่อดิจิทัลที่เข้ามาตอบโจทย์การแก้ปัญหาดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม เนื่องจากมีจุดเด่นคือรูปแบบไฟล์ที่ใช้งานง่าย สามารถเป็นได้ทั้งไฟล์เสียงหรือวิดีโอ ซึ่งสามารถดาวน์โหลด จัดเก็บ และเข้าถึงเนื้อหาได้โดยสะดวกผ่านเครื่องเล่นพกพาหรือสมาร์ทโฟน ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลาตามความสะดวกของผู้ใช้งาน

นอกจากนี้ ข้อดีของพอดคาสต์ที่สามารถแบ่งเนื้อหาออกเป็นตอนสั้น ๆ อย่างชัดเจน ยังช่วยลดความล่าช้าในการรับข้อมูลและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกฟังในส่วนที่ตนเองสนใจได้บ่อยครั้งตามความต้องการ ซึ่งเป็นไปตามหลักการเรียนรู้ตามอัธยาศัย (Self-Paced Learning) ที่ช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนวรรณคดีไทยที่เคยถูกมองว่าเป็นเรื่องไกลตัว ให้กลับมามีความน่าสนใจและทันสมัยมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ พันทิพา อมรฤทธิ์ และพัชรนันท์ บุตรฉาย (Amornrit & Bootchuy, 2024) ที่ระบุว่า การใช้พอดคาสต์เป็นนวัตกรรมการสอนที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารและสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะของผู้เรียนในยุคดิจิทัล คุณสมบัติเหล่านี้ทำให้พอดคาสต์มีประโยชน์อย่างมากต่อการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสอนวรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก ซึ่งเป็นสื่อที่จะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของการเรียนวรรณคดีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากช่วยในการพัฒนาทักษะการฟัง การฝึกการรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และยังช่วยลดภาระในการจัดการเรียนการสอนในส่วนที่ต้องถ่ายทอดเนื้อหาให้นักเรียนจำนวนมากอีกด้วย

นอกจากการใช้พอดคาสต์เป็นสื่อที่ทันสมัยแล้ว การใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบแลกเปลี่ยนความคิด (Think-Pair-Share: TPS) ควบคู่ไปกับการใช้สื่อการสอนจะช่วยเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและมีปฏิสัมพันธ์ วิธีการแลกเปลี่ยนความคิด เป็นกลยุทธ์การเรียนรู้เชิงรุกที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเต็มที่ โดยเริ่มต้นจากการ คิด (Think) อย่างอิสระเกี่ยวกับประเด็นที่ได้รับมอบหมาย จากนั้นจับคู่ (Pair) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดให้เหตุผล และรับผิดชอบร่วมกันในการสร้างความเข้าใจต่อเนื้อหา

ก่อนที่จะแบ่งปัน (Share) ความคิดหรือข้อสรุปต่อชั้นเรียน วิธีการนี้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายเมื่อต้องการให้นักเรียนฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์อย่างมีเหตุผล ฝึกทักษะการสื่อสาร การแสดงออก และที่สำคัญคือการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การจัดการเรียนการสอนในลักษณะนี้ยังส่งผลให้ผู้เรียนมีความเอาใจใส่และกระตือรือร้นในการเรียนตลอดเวลา ผู้เรียนที่เรียนอ่อนได้รับการดูแลและเอาใจใส่จากเพื่อนหรือคู่ของตนเอง ซึ่งทั้งหมดนี้จะนำไปสู่การแลกเปลี่ยนความคิด การคิดร่วมกัน หรือการระดมความคิดร่วมกัน ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกโดดเดี่ยว และช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความสำคัญของการเรียนวรรณคดีได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น (Kaddoura, 2013)

จากการศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพการศึกษาไทยคือ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะในด้านวรรณคดีและวรรณกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์สอดคล้องกับรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) (National Institute of Educational Testing Service, 2024) สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (NIETS) ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเดิมไม่สามารถพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการเข้าถึงอรรถรสของบทประพันธ์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ แม้ที่ผ่านมาจะมีงานวิจัยศึกษาการใช้พอดคาสต์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังหรือการสื่อสารภาษาต่างประเทศอยู่บ้าง อัมพริก ซื่อตรง (Suetrong, 2013) แต่ยังคงมีช่องว่างในงานวิจัยที่มุ่งเน้นการบูรณาการสื่อดิจิทัลประเภทพอดคาสต์เข้ากับกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อแก้ปัญหาลดผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาภาษาไทยโดยตรง โดยเฉพาะในบริบทของวรรณคดีประเภทบทละครพูดที่ต้องอาศัยการตีความจากบทสนทนาและการแลกเปลี่ยนมุมมองทางสังคมร่วมกัน ซึ่งประเด็นการต่อยอดนวัตกรรมสื่อเสียงร่วมกับกระบวนการทางสังคมนี้ยังไม่ได้ได้รับการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ด้วยเหตุผลและความสำคัญที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งมั่นที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีบทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด ซึ่งเป็นนวัตกรรมการสอนที่ทันสมัยและสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในปัจจุบัน เพื่อนำไปสู่การเข้าใจความสำคัญของวรรณคดีและสามารถใช้ความรู้ที่ได้รับอย่างมีประสิทธิภาพในชีวิตจริงและการเรียนรู้ระดับที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างพอดคาสต์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิดให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยพอดคาสต์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้พอดคาสต์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด (Think-Pair-Share)

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการวิจัยการสร้างพอดคาสต์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest Posttest Design) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองไผ่ ในพระสังฆราชูปถัมภ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ประจำปีการศึกษา 2567

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองไผ่ ในพระสังฆราชูปถัมภ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ประจำปีการศึกษา 2567 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยพอดคาสต์ ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด (Think-Pair-Share)

2.2 ตัวแปรตาม คือ

2.2.1 ประสิทธิภาพของพอดคาสต์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด (Think-Pair-Share)

2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก

2.2.3 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยพอดคาสต์ ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด (Think-Pair-Share)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 พอดคาสต์วรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก จำนวน 6 ตอน

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ วรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก ด้วยวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด จำนวน 6 แผน

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.4 แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยพอดคาสต์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด มีลักษณะเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยประเมินทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านพอดคาสต์ ด้านวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 20 ข้อ

4. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือตามขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยลงพื้นที่สำรวจปัญหาการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการสัมภาษณ์และการสังเกตก่อนนำมาวิเคราะห์และออกแบบเครื่องมือ

4.1 พอดคาสต์วรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก

การสร้างพอดคาสต์จำนวน 6 ตอน ดำเนินการตามขั้นตอน 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่

1) ขั้นการศึกษาวิเคราะห์ โดยศึกษาดารุ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับวิธีการสร้างพอดคาสต์ แนวคิด ทฤษฎี และวิธีการหาประสิทธิภาพของสื่อ พร้อมทั้งลงพื้นที่สำรวจปัญหาการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองไผ่ โดยใช้การสัมภาษณ์และการสังเกตทั้งครูและนักเรียน และสังเคราะห์เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางฯ 2551

2) ขั้นการออกแบบ โดยออกแบบพอดคาสต์ตามข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูและนักเรียน โดยแบ่งเนื้อหาวรรณคดี เรื่อง เห็นแก่ลูก เป็น 6 ตอน กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องเหมาะสมกัน

3) ขั้นการพัฒนา (ตรวจสอบคุณภาพ) โดยนำพอดคาสต์ที่จัดทำเสร็จแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและเนื้อหา โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ ผลการตรวจสอบพบว่า พอดคาสต์มีความเหมาะสมในระดับ เหมาะสม มาก ($\bar{X}= 4.50, S.D.= 0.75$)

4) ขั้นการนำไปใช้ โดยจัดเรียงพอดคาสต์ลงในเว็บฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

4.2 แผนการจัดการเรียนรู้ วรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก ด้วยวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด (Think-Pair-Share)

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน มีขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นศึกษาเอกสาร โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางฯ 2551 และหลักสูตรของโรงเรียน ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบแลกเปลี่ยนความคิด พร้อมทั้งศึกษาวรรณคดี เรื่อง เห็นแก่ลูก เพื่อวิเคราะห์ประเด็นปัญหาที่นำมาเป็นสาระสำคัญ

2) ขั้นตอนออกแบบ โดยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 6 แผน ไม่รวมระยะเวลาในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และออกแบบกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลักของการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ขั้นเรียนร่วม ขั้นศึกษาด้วยตนเอง ขั้นจับคู่ ขั้นเสนอความรู้ และขั้นการทดสอบความรู้

3) ขั้นพัฒนา (ตรวจสอบคุณภาพ) โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาและการใช้ภาษา จากนั้นนำแผนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เกณฑ์การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ตามวิธีของ มาเรียม นิลพันธุ์ และศิริวรรณ วณิชพัฒน์วรชัย (Nillapun & Vanichwatanavorachai, 2015) ซึ่งผลการตรวจสอบพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC เท่ากับ 0.82

4.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก

แบบทดสอบใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี จำนวน 30 ข้อ โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1) ขั้นศึกษาเอกสารและออกแบบ โดยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ และกำหนดวัตถุประสงค์ของข้อสอบให้ชัดเจน จากนั้นสร้างแบบทดสอบโดยประมวลจากข้อมูลในพอดคาสต์

2) ขั้นพัฒนา (ตรวจสอบคุณภาพ) โดยนำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบหาข้อบกพร่องและทำการแก้ไข และพิจารณาหาค่าความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ตามวิธีของ (Nillapun & Vanichwatanavorachai, 2015) ซึ่งผลการตรวจสอบพบว่ามีค่าความสอดคล้อง IOC เท่ากับ 0.96

3) ขั้นประเมินผล โดยนำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของพอดคาสต์ต่อไป

4.4 แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยพอดคาสต์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด (Think-Pair-Share)

แบบประเมินความพึงพอใจมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ แบ่งการประเมินเป็น 4 ด้าน โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1) ขั้นศึกษาเอกสารและออกแบบ โดยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความพึงพอใจ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและโครงสร้างแบบประเมิน วิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดขอบข่ายของข้อคำถามให้

ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการประเมิน ออกแบบแบบประเมินแบ่งเป็น 4 ด้าน จำนวน 20 ข้อ ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน 2) ด้านพอดคาสต์ 3) ด้านวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด และ 4) ด้านการวัดและประเมินผลโดยกำหนดคะแนนเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert) 5 ระดับ

2) ขั้นพัฒนา (ตรวจสอบคุณภาพ) โดยนำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตามวิธีของ (Nillapun & Vanichwatanavorachai, 2015) ซึ่งผลการตรวจสอบพบว่า แบบประเมินความพึงพอใจนี้ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC เท่ากับ 0.90

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นเตรียมการและขอความอนุเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือส่งตัวจากคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนหนองไผ่ โนพระสังฆราชูปถัมภ์ เพื่อขออนุญาตเข้าดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างอย่างเป็นทางการ

2) ขั้นชี้แจงและสร้างความเข้าใจ ผู้วิจัยดำเนินการปฐมนิเทศนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของผู้เรียนในการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์ และอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรมร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด (Think-Pair-Share) รวมถึงแจ้งเกณฑ์การวัดและประเมินผลตลอดการทดลอง

3) ขั้นก่อนการทดลอง (Pre-testing) ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง เห็นแก่ลูก ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อวัดพื้นฐานความรู้เดิมก่อนเริ่มกิจกรรม

4) ขั้นดำเนินการทดลอง (Implementation) ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนด้วยตนเอง โดยใช้พอดคาสต์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ (6 ตอน) ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมแผนละ 1 คาบ (50 นาที) รวมทั้งสิ้น 6 คาบเรียน

5) ขั้นหลังการทดลอง (Post-testing) เมื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้ครบทั้ง 6 แผน ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดิม (30 ข้อ) เพื่อนำผลคะแนนมาวิเคราะห์การพัฒนาการเรียนรู้

6) ขั้นประเมินผลความพึงพอใจ หลังจากเสร็จสิ้นการทดสอบหลังเรียน ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยพอดคาสต์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิดจำนวน 20 ข้อ เพื่อประเมินทัศนคติและประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนในภาพรวม

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

6.1 การหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เพื่อวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของพอดคาสต์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 ของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (Brahmawong, 2013)

6.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้พอดคาสต์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิดโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Dependent Samples)

6.3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้พอดคาสต์ ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยน

ความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

ผลการวิจัย

ในการวิจัยการสร้างพหุศาสตร์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์วรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของพหุศาสตร์วรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก

ตารางที่ 1 แสดงผลการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของพหุศาสตร์วรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก

รายการ	ผลการสอบระหว่างเรียน						รวม	ผลการสอบ หลังเรียน
	1	2	3	4	5	6		
คะแนนเต็ม	10	10	10	10	10	10	60	30
คะแนนเฉลี่ย	9.95	9.80	9.85	9.80	9.85	9.90	59.15	25.25
เฉลี่ยร้อยละ	99.50	98.00	98.50	98.00	98.50	99.00	98.58	84.17
E_1/E_2	98.58							84.17

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพของพหุศาสตร์ วรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 98.58 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 84.17 ดังนั้น พหุศาสตร์ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 98.58/84.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้พหุศาสตร์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้พหุศาสตร์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การทดสอบ	$\bar{X}$	$S.D.$	$\bar{D}$	$S.D.D$	t	Sig. (1-tailed)
ก่อนเรียน	10.30	3.28				
หลังเรียน	25.25	2.75	14.95	4.32	15.47*	0.0000

*มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=10.30$, $S.D.= 3.28$) และหลังเรียน ($\bar{X}=25.25$, $S.D.= 2.75$) เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้พอดคาสต์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด

ตารางที่ 3 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้พอดคาสต์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.98	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
2. ด้านพอดคาสต์ (Podcast)	4.94	0.24	เหมาะสมมากที่สุด
3. ด้านวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด	4.93	0.26	เหมาะสมมากที่สุด
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.90	0.30	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	4.94	0.23	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้พอดคาสต์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}=4.94$, $S.D.=0.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดในทุกด้าน ได้แก่ ด้านจัดการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.98$) ด้านพอดคาสต์ ($\bar{X}=4.94$) ด้านวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด ($\bar{X}=4.93$) และด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X}=4.90$) ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของพอดคาสต์ วรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 98.58 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 84.17 ดังนั้น พอดคาสต์ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 98.58/84.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียน ($\bar{X}=10.30$, $S.D.=3.28$) และหลังเรียน ($\bar{X}=25.25$, $S.D.=2.75$) เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้พอดคาสต์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}=4.94$, $S.D.=0.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดในทุกด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดทุกข้อ

อภิปรายผล

1. ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อพอดคาสต์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X}=4.50$, $S.D.=0.75$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ซึ่งสามารถนำไปทดลองและนำไปใช้งานได้ พบว่ามีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 98.58/84.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ การที่ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) มีค่าสูงถึงร้อยละ 98.58 เนื่องมาจากพอดคาสต์ที่พัฒนาขึ้นมีการแบ่ง

เนื้อหาออกเป็นตอนสั้น ๆ จำนวน 6 ตอน ซึ่งง่ายต่อการทำความเข้าใจ ประกอบกับการจัดการเรียนรู้แบบ แลกเปลี่ยนความคิด ส่งเสริมให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกันในการทำกิจกรรมระหว่างเรียนและมีการระดม ความคิดภายในคู่ของตนเองก่อนการบันทึกคะแนน ส่งผลให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมและแบบฝึกหัด ระหว่างเรียนได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาค่าประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ (E₂) ซึ่งมาจากการทดสอบหลังเรียนรายบุคคลพบว่าอยู่ในระดับร้อยละ 84.17 ซึ่งสะท้อนถึงผลสัมฤทธิ์ที่แท้จริงของผู้เรียน หลังจากสิ้นสุดกระบวนการจัดการเรียนรู้ และเนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างพอดคาสต์ขึ้นตามหลักการสร้างสื่ออย่าง เหมาะสมและมีการวางแผนเป็นอย่างดี โดยเริ่มจากการศึกษาดำรง เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการ สร้างพอดคาสต์ ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี วิธีการในการหาประสิทธิภาพของพอดคาสต์ ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ลงพื้นที่สำรวจปัญหาการเรียนวรรณคดีไทยของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองไผ่ ในพระสังฆราชูปถัมภ์ และสอบถามปัญหาจากครูผู้สอน จนได้ ข้อสรุปนำมาสู่การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้พอดคาสต์ในเนื้อหาที่นักเรียนจะได้ศึกษาในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐานที่ 5.1 เข้าใจ และแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 เรื่อง คือ บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก โดยอ้างอิงจากหนังสือเรียน รายวิชา พื้นฐาน ภาษาไทย วรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากนั้นนำพอดคาสต์ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย ตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและ ประเมินคุณภาพของพอดคาสต์ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมที่สุดจึงนำไปใช้

เมื่อนำพอดคาสต์ไปใช้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนการจัดการเรียน การสอนแบบแลกเปลี่ยนความคิด ตามที่ออกแบบไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นกระบวนการฟังจากพอด คาสต์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีการจัดลำดับขั้นตอนของเนื้อหาและมีกิจกรรมให้ทำอย่างต่อเนื่อง ซึ่งพอดคาสต์ จัดเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่ส่งเสริมการฝึกปฏิบัติทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังเป็น เครื่องมือสำคัญในการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการเรียนรู้พฤติกรรมมนุษย์ผ่านกระบวนการฟังอย่างเป็น ระบบ โดยทำหน้าที่เป็นแหล่งเรียนรู้เสมือนจริงที่ครอบคลุมเนื้อหาหลากหลายตามความสนใจของผู้เรียน ซึ่ง ช่วยกระตุ้นแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะการฟังและการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สื่อประเภทนี้มีประโยชน์อย่าง ยิ่งในการสนับสนุนผู้เรียนที่เรียนรู้ช้าหรือมีความบกพร่องด้านการเรียนรู้ ทั้งยังเป็นเครื่องมือสำหรับทบทวน บทเรียนได้ทั้งผู้สอนและผู้เรียน ในด้านการจัดการศึกษา พอดคาสต์เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนทางไกลในพื้นที่ ห่างไกล ช่วยให้สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างเท่าเทียม และรองรับการจัดการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนปกติ และรูปแบบออนไลน์ผ่านการส่งต่อข้อมูลดิจิทัล ซึ่งเป็นการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมแห่งการเรียนรู้แบบ ผสมผสานที่ช่วยแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษม ยังนิง (Youngning, 2012) ที่ศึกษาการใช้พอดคาสต์เป็นสื่อพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจในนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยพบว่านักเรียนมีความสามารถในการฟังสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แม้ว่า ในเชิงลึกผู้เรียนอาจยังไม่สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่ฟังได้ทั้งหมดในทันที แต่ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนมีเจตคติและพฤติกรรมการเรียนรู้ในเชิงบวกต่อการใช้อีพอดคาสต์อย่างชัดเจน ซึ่งสนับสนุนผลการวิจัย ของบทความนี้ที่ชี้ให้เห็นว่าสื่อพอดคาสต์มีส่วนสำคัญในการสร้างแรงจูงใจและพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนรู้ วรรณคดีไทยผ่านกระบวนการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ มุทิตา งามดี และ บึง และ กลัยณี เจริญช่าง นุชมี (Salaebing g & Charoenchang nuchamee, 2018) ที่ได้พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ด้วยพอดคาสต์เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร โดยพบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพต้อง

ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญอย่างเป็นขั้นตอน ได้แก่ การเตรียมความพร้อม ขั้นการเรียนรู้ การนำเสนอ แลกเปลี่ยน และการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสื่อมีคุณภาพในระดับดีมาก ($\bar{X}$ = 4.52) สอดคล้องกับพอดคาสต์และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้ครูพัฒนาขึ้น ซึ่งผ่านกระบวนการออกแบบและตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ อย่างเป็นระบบ จนส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง เห็นแก่ลูก พัฒนาขึ้นอย่างชัดเจน ในลักษณะเดียวกัน

2. ผลการเปรียบเทียบแบบทดสอบการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยพอดคาสต์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คะแนนเฉลี่ย 10.30 คะแนน และ 25.25 คะแนน) ตามลำดับ โดยมีคะแนนสอบหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05 ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จคือการจัดการกิจกรรม การเรียนรู้ที่ดำเนินไปตามแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงจาก อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยแผนดังกล่าวขับเคลื่อนด้วยกลยุทธ์การเรียนรู้แบบ แลกเปลี่ยนความคิด ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ 1) ขั้นเรียนร่วม เพื่อสร้างความเข้าใจในเนื้อหา และข้อตกลงเบื้องต้นร่วมกัน 2) ขั้นศึกษาด้วยตนเอง ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และสรุปความ เข้าใจจากการฟังพอดคาสต์ด้วยตนเอง 3) ขั้นจับคู่ เพื่อแลกเปลี่ยนและระดมความคิดภายในคู่ของตนเอง โดย มีการหมุนเวียนคู่คิดในทุกชั่วโมงเพื่อให้ผู้เรียนได้รับฟังมุมมองที่หลากหลาย 4) ขั้นเสนอความรู้ เป็นการ นำเสนอผลสรุปจากการระดมความคิดต่อชั้นเรียน พร้อมทั้งมีการซักถามและทบทวนความเข้าใจเพื่อหา ข้อสรุปร่วมกัน และ 5) ขั้นการทดสอบความรู้ เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในแต่ละคาบเรียนอย่างต่อเนื่อง แนว กระบวนการนี้มีแนวคิดสำคัญในการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างผู้เรียน ลดการแบ่งแยกในชั้นเรียน และ ส่งเสริมการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งเป็นทักษะทางสังคมที่สำคัญต่อการทำงานและการดำรงชีวิตใน อนาคต สอดคล้องกับแนวคิด นันทัญญภัค พรหมมา (Promma, 2020) ที่เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ วรรณคดีไทยอย่างมีประสิทธิภาพว่า ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาอย่างถ่องแท้เพื่อการถ่ายทอด ที่แม่นยำ พร้อมทั้งต้องกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ชัดเจนและเลือกใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่าง อิสระผ่านกิจกรรมกลุ่มคู่คิด และใช้สื่อพอดคาสต์มาชี้แนะให้เห็นถึงความสำคัญ ความไพเราะ และความงดงาม ทางด้านวรรณศิลป์ของบทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งและมีความรู้สึกอยาก เรียนรู้วรรณคดีมากยิ่งขึ้นตามแนวคิดดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิสมร ชูเอม (Chu-em, 2018) ที่ ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการพูดโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า หลัง การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคดังกล่าว ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่า การนำเทคนิคเพื่อนคู่คิดมาบูรณาการร่วมกับสื่อพอดคาสต์ไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วรรณคดีให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเท่านั้น แต่ยังเป็นวิธีการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการคิดและการ สื่อสารร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้พอดคาสต์ ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.94, $S.D.$ = 0.23) เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดในทุกด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X}$ = 4.98) ด้านพอดคาสต์ ($\bar{X}$ = 4.94) ด้านวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด ($\bar{X}$ = 4.93) และด้านการวัดและ ประเมินผล ($\bar{X}$ = 4.90) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดทุกข้อ ทั้งนี้

เนื่องจากพอดคาสต์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผ่านกระบวนการออกแบบที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Centered Design) โดยเน้นการเลือกสรรเนื้อหาวรรณคดีบทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก ซึ่งมีความทันสมัยและสะท้อนปัญหาสังคมครอบครัวที่ใกล้ตัวผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนไม่รู้สึกว่าการวรรณคดีเป็นเรื่องไกลตัวหรือน่าเบื่ออีกต่อไป นอกจากนี้ การจัดลำดับเนื้อหาในพอดคาสต์ที่แบ่งเป็นตอนสั้น ๆ จำนวน 6 ตอน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจ่อ (Focus) กับประเด็นสำคัญในแต่ละตอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่เกิดความล้าจากการรับสารในปริมาณมากเกินไป (Information Overload) ซึ่งสอดคล้องกับคุณลักษณะของสื่อดิจิทัลที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตามอัธยาศัย เมื่อนำมาใช้ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ไตร่ตรองความคิดของตนเองและแลกเปลี่ยนมุมมองกับคู่หู จึงเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งในอรรถรสทางภาษาและมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนอย่างลึกซึ้งผ่านการวิเคราะห์ตัวละครร่วมกัน

ความสำเร็จในการพัฒนาผลการเรียนรู้ที่เห็นผลเชิงประจักษ์จากคะแนนที่เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนนี้เอง จึงเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นและพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยนำเสนอ เนื่องจากเป็นวิธีการเรียนที่ทันสมัย เข้าถึงง่ายผ่านสมาร์ตโฟน และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายแต่เปี่ยมด้วยสาระ สอดคล้องกับแนวคิด (Kaddoura, 2013) ที่ระบุว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยสร้างทัศนคติเชิงบวกและยกระดับความพึงพอใจในกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับงานวิจัย (Suetrong, 2013) ที่ได้พัฒนาแบบจำลองการฟังด้วยเทคโนโลยีพอดคาสต์ซึ่งมีกระบวนการสร้างอย่างเป็นระบบประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 7 ขั้นตอน โดยครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ปัญหาไปจนถึงการประเมินผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียน ซึ่งแบบจำลองดังกล่าวมีประสิทธิภาพสูงถึงระดับ 85.35/85.33 และพบว่าการฝึกการฟังผ่านพอดคาสต์ช่วยให้ผู้เรียนมีคะแนนหลังการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ใช้สื่ออย่างชัดเจน ประเด็นสำคัญคือผู้เรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์มีประโยชน์ต่อการฝึกทักษะและมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ที่แสดงให้เห็นว่า การนำเนื้อหาวรรณคดีมานำเสนอผ่านเทคโนโลยีพอดคาสต์ที่เข้าถึงง่ายและมีขั้นตอนการเรียนรู้ที่ชัดเจน เป็นปัจจัยหลักที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับผลงานวิจัยของ ปิยนุช เพ็งลี (Penglee, 2014) ที่ได้พัฒนาความสามารถด้านการฟังโดยใช้พอดคาสต์พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจน โดยเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 41.83 เป็นร้อยละ 72.75 นอกจากนี้ ผลการศึกษาเจตคติยังพบว่านักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนด้วยสื่อพอดคาสต์ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X}$ = 3.92) ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ที่แสดงให้เห็นว่าการนำสื่อพอดคาสต์มาใช้ในการจัดการเรียนรู้วรรณคดี ไม่เพียงแต่ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นเท่านั้น แต่ยังช่วยสร้างเจตคติที่ดีและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัยและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด พบว่ามีความสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ (Maslow, 1968) ซึ่งอธิบายว่ามนุษย์มีความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติที่เกิดขึ้นอย่างเป็นลำดับขั้น เมื่อความต้องการในขั้นหนึ่งได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ จะเกิดแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองไปสู่ขั้นที่สูงขึ้น ซึ่งในบริบทของการวิจัยครั้งนี้ การจัดการเรียนรู้ด้วยพอดคาสต์ร่วมกับวิธีการแลกเปลี่ยนความคิด ได้เข้ามาตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ทั้งในด้านความมั่นคงปลอดภัยในการเรียนรู้ผ่านสื่อที่เข้าถึงง่าย และความต้องการด้านสังคมผ่านการปฏิสัมพันธ์และการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนคู่คิดในชั้นเรียน เมื่อความต้องการเหล่านี้ได้รับการตอบสนอง จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ นำไปสู่ความพึงพอใจในระดับสูงต่อการจัดการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพทางการเรียนวรรณคดีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ครูผู้สอนภาษาไทยควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยพอดคาสต์มาใช้เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดเนื้อหาวรรณคดี โดยต้องใช้ควบคู่กับกิจกรรมการเรียนรู้แบบแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์และมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ซึ่งจะช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ทันสมัย ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการพัฒนาพอดคาสต์เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาไทยด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการเขียนสร้างสรรค์ หรือทักษะการฟัง ดู และพูดสื่อสาร เพื่อยกระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในภาพรวม
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงเปรียบเทียบหรือบูรณาการพอดคาสต์ร่วมกับเทคนิคการสอนเชิงรุก (Active Learning) รูปแบบอื่นๆ เช่น การสอนแบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw) หรือการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เพื่อค้นหาแบบที่ส่งเสริมการเรียนรู้วรรณคดีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ควรมีการวิจัยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวรรณคดีเรื่องอื่นๆ นอกเหนือจากเรื่อง เห็นแก่ลูก เช่น นิราศภูเขาทอง หรือกาพย์ห่อโคลงประพาสธารทองแดง เพื่อสร้างฐานความรู้และคลังสื่อดิจิทัลด้านวรรณคดีไทยที่ครอบคลุมหลักสูตร

References

- Amornrit, P., & Bootchuy, P. (2024). Development of "PLEARN" Model through Podcasts in the Distance Education System. *ECT Education and Communication Technology Journal*, 19(26), 105–120. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/ectstou/article/view/268804> (In Thai)
- Brahmawong, C. (2013). Developmental testing of media and instructional packages. *Silpakorn Educational Research Journal*, 5(1), 7–20. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/suedureasearchjournal/article/view/28419> (In Thai)
- Buranasinvattanukul, K. (2017). How to teach literature to enhance students' conceptual thinking skill. *Journal of MCU Social Sciences Review*, 6(4), 203–213. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jssr/article/view/245638> (In Thai)
- Chitchamnong, D. (2025). *The value and distinctive characteristics of early Rattanakosin Thai literature*. Chulalongkorn University Press. (In Thai)
- Chuchaimongcon, T. (2014). *A study of achievement on Thai literature of Mathayomsuksa 5 students used the reader-response theory* [Master's thesis, Silpakorn University]. <https://sure.su.ac.th/xmlui/handle/123456789/8487> (In Thai)
- Chu-em, P. (2018). *Development of speaking ability of Grade 4 students using the Think-Pair-Share technique* [Master's thesis, Silpakorn University]. <http://thesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/2319/1/58255308.pdf> (In Thai)
- Jedsadawiroj, S. (2019). *Thai for elementary teachers* (2nd ed.). Ramkhamhaeng University Press.

- Kaddoura, M. (2013). Think-pair-share: A teaching-learning strategy to enhance students' critical thinking. *Educational Research Quarterly*, 36(4), 3–24. <https://eric.ed.gov/?id=EJ1061947>
- Maslow, A. H. (1968). *Toward a psychology of being* (2nd ed.). D. Van Nostrand Company.
- Ministry of Education. (2008). *The Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)*. The Agricultural Cooperative Federation of Thailand Printing House. (In Thai)
- National Institute of Educational Testing Service. (2024). *Summary of Ordinary National Educational Test (O-NET) results*. <https://www.niets.or.th> (In Thai)
- Nillapun, M., & Vanichwatanavorachai, S. (2015). The development of learning innovation for basic education level with community participation on museum and local learning resources for creative learning. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 8(1), 48–61. <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/32480> (In Thai)
- Penglee, P. (2014). *Development of English listening ability using podcasts of Matthayomsuksa 4 students* [Master's thesis, Udon Thani Rajabhat University]. (In Thai)
- Promma, N. (2020). *The development of Thai literature achievement of Matthayomsuksa 3 students by using Think-Pair-Share technique* [Master's thesis, Silpakorn University] (In Thai)
- Salaebing, M., & Charoenchang Nuchmee, K. (2018). Result of a podcast learning to promote Malay language communication skills for undergraduate students. *Al-Hikmah Journal*, 7(13), 37–44. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/HIKMAH/article/view/112344> (In Thai)
- Sirisomboonvej, P. (2004). *A development of Thai literature instructional model based on reader response theory to enhance literature responding, reading comprehension and reflective thinking abilities of undergraduate students* [Master's thesis, Chulalongkorn University]. <https://digiverse.chula.ac.th/Info/item/dc:19340> (In Thai)
- Suetrong, A. (2013). *The development of an English listening model using pod-cast technology* [Doctoral dissertation, Suranaree University of Technology]. <http://sutir.sut.ac.th:8080/jspui/handle/123456789/4868> (In Thai)
- Youngning, K. (2012). *The use of podcasts to improve English listening comprehension of Mathayom Suksa 5 students* [Master's thesis, Silpakorn University]. (In Thai)